

Slavica Lesica-Koleša

1944–2005

Odsek za varstvo narave in gorsko stražo pri PD Ljubljana Matica je prežet z imenom Slavica Lesica-Koleša. Slavi smo jo imenovali. Ta odsek je vodila od njegove ustanovitve leta 1966 vse do leta 2004, v PD Ljubljana Matica pa je bila aktivna od leta 1962, to je polnih 43 let. Ko je kot načelnica mladinskega odseka prevzela vodstvo gorske straže, je nalogo izpolnjevala z vso resnostjo. V dejavnost gorske straže je spadalo varovanje cvetlic in živali, organizacija čistilnih akcij, študijski izleti. Najpomembnejša naloga, ki si jo je Slavi v tem smislu zadala, pa je bilo izobraževanje. Organizirala je vrsto tečajev z novimi člani – tudi iz okoliških društev. Vsak tečajnik je moral opraviti izpit. Statistika pove, da je pri Slavici delalo izpit iz varstva narave 428 članov iz 47 planinskih društev in šol. Slavi je bila zadolžena tudi za organizacijo ali udeležbo na letnih srečanjih Bratstvo in cnotnost Jugoslavije, na katerih so sodelovala številna planinska društva iz nekdanje države.

Nekako ob istem času, ko je prevzela vodstvo odseka gorske straže, se je zaposlila na PD Ljubljana Matica kot računovodkinja društva in bila tako vsestransko seznanjena z vso problematiko v društvu. Slavica je bila čudovit človek. Svoje delo je opravljala nadvse vestno in natančno, društvo in posebno odsek gorske straže pa sta bila njeno življenje. Rekli smo, da je bila živ leksikon in je svoje znanje z

IN MEMORIAM

veseljem prenašala na druge. Da je bila popolnoma predana društvu in planinam, kažejo priznanja. Dobila je dva srebrna in en zlati znak PZS. Uživala je globoko zaupanje članov in tudi pripravnikov za gorske stražarje. Vedno je znala prisluhniti človeku v težavah, pri čemer je bil njen čut za človeka neizčrpen. Vsi, ki smo bili z njo kakor koli povezani, smo njeno globoko človečnost toplo občutili.

Kot bi čutila, da se bo poslovila, nas je februarja 2005 poklicala na srečanje v prostore društva. Prišli smo v izrednem številu. Vladalo je nepopisno dobro razpoloženje in nihče takrat sploh ni pomislil na to, da je zadnjič z njo. Čeprav je minilo že nekaj mesecev od njene smrti, bi člani gorske straže radi povedali, da smo ji za vse neizmerno hvaležni in da jo bomo obdržali v toplém spominu. Naj se ta sestavek konča tako, kakor je naša Slavi, ponavadi s citatom Jože Čopa, zaključevala svoje razgovore: »Pa bogloncj, k' smo prjatli.«

Barbara Frlan